

ת"פ 57983/01/21 - מדינת ישראל נגד אורי כדורי ישראל, אביחי בלחסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57983-01-21 מדינת ישראל נ' ישראל(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד הילה אקוע

נגד

הנאשמים

1. אורי כדורי ישראל (עציר)

2. אביחי בלחסן

ע"י ב"כ עוה"ד שרון וקנין

גזר דין בעניינו של נאשם 2

א. כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים, כאשר כל אחד מן האישומים מייחס לו עבירה של גניבה בצוותא לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים כלל הסכמה אך בנוגע לתיקון כתב האישום. עוד הוסכם שהנאשם יודה, יורשע בכתב האישום המתוקן ויפנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. במועד הצגת ההסדר הצהירו הצדדים כי אין הסכמה לעניין העונש וכי טיעוניהם לעניין זה יישמעו לאחר קבלת התסקיר.

3. לשם שלמות התמונה, יובהר כי האישום השני בכתב האישום המקורי נמחק במסגרת ההסדר, כך שלנאשם זה מיוחסים האישום הראשון והשלישי בכתב האישום המקורי. עוד יובהר, ואף זאת למען הסדר הטוב, מבחינה כרונולוגית האישום השלישי קדם לאישום הראשון, אך תיאור העובדות יפורט בהתאם למיקום האירועים בכתב האישום.

4. מעובדות האישום הראשון עולה כי ביום 19.01.2021 נכנסו נאשם 1 והנאשם (להלן ביחד: "הנאשמים") יחד עם סעד כהן סבן (להלן: "סעד"), לסופר "אושר עד" שברחוב לוחמי הגטאות בבית שמש (להלן: "הסופר"). הנאשמים וסעד החלו להעמיס לעגלה (להלן: "העגלה") מוצרים שונים ובכלל זה בשרים קפואים, בשרים טריים, תבלינים, מעדני חלב ונייר טואלט בשווי של 5,383.70 ₪. על פי המתואר באישום הראשון לאחר שהעגלה התמלאה במוצרים ובצרכים רבים, העביר נאשם 1 מוצרים מסוימים לעגלה אחרת (להלן: "העגלה הנוספת") אותה החזיק. בהמשך, שילם נאשם 1 בקופה עבור המוצרים שבעגלה הנוספת סכום של 100.37 ₪. בו בזמן, נעמד הנאשם עם העגלה ליד הקופות. בשלב זה, העביר נאשם 1 את הקבלה עבור המוצרים שבעגלה הנוספת בשווי 100.37 ₪, לידי סעד, אשר הלך לכיוונו של הנאשם והעביר הקבלה לידיו. סעד, עבר ביציאה על מנת להסיח את דעתו של השומר בכניסה. הנאשם עבר על יד סעד עם העגלה ויצא מהסופר מבלי ששילם על המוצרים והמצרכים.

בהמשך, הנאשמים וסעד נתפסו בכף בחניון הסופר.

5. מעובדות האישום השלישי עולה כי ביום 14.1.2021 הנאשמים וסעד נכנסו לסופר, והעמיסו לעגלת הסופר מוצרים שונים ובכלל זה כ-20 בקבוקי ערק, 8 בקבוקי נסטי, בקבוקי סודה וכ-20 גושי בשר קפוא, בשווי של כ-4,000 ₪ (להלן: "המוצרים"). הגניבה בוצעה באופן דומה למפורט לעיל, לאחר העמסת המוצרים בעגלה המתין הנאשם עם העגלה עמוסת המוצרים ליד הקופות. בהמשך, סעד סימן ידו לנאשם להגיע עם העגלה לאזור הקופות שם ניתן לשלם באמצעות יישומון. בו בזמן עבר נאשם 1 בקופה עם עגלה נוספת ובה מוצרים שונים. נאשם 1 רכש את המוצרים בעגלה הנוספת ושילם 174.20 ₪ וקיבל על כך קבלה. בשלב מסוים, סעד לקח 2 שקיות רב פעמיות וניגש לקופאית וזאת על מנת להסיח את דעתה, תוך שהנאשם עומד מאחוריו עם העגלה. בשלב זה, העביר נאשם 1 את הקבלה לנאשם שהחזיק בעגלה. נאשם 1 ניגש לקופאית וביקש קבלה נוספת. או אז, יצאו הנאשמים וסעד עם העגלה ומבלי לשלם על המוצרים.

תסקיר שירות המבחן

6. מתולדותיו של הנאשם; מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 34, נשוי ואב לשני בנים קטינים, מתגורר עם משפחתו. כיום עובד כנהג מונית. התסקיר פירט באריכות אודות ההרכב המשפחתי בו גדל הנאשם ובכלל זה אובדן שחווה הנאשם בעקבות מות אביו בתקופת נעורו. על פי העולה מהתסקיר הנאשם גדל במסגרת משפחתית שעודדה תעסוקה ביושר. עם סיום חוק לימודיו, שירת הנאשם שירות צבאי מלא.

7. מהתסקיר עולה כי לאחר שירותו הצבאי החל להמר בעיקר על ידי שליחת טפסי הגרלה מתוך ריגוש ורצון לשפר את מצבו הכלכלי. בשלב מסוים פנה מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות בקרית מלאכי ואף התייצב לשני מפגשים פרטניים, אולם לא התמיד בהליך הטיפול ובהמשך הקשר עמו נותק והתיק הטיפולי בעניינו נסגר.

8. ייחסו לעבירות; הנאשם מסר כי ברקע לעבירות נשוא כתב האישום תקופת משבר שחוזה בחיי הנישואין, לחצים כלכליים עקב התמכרותו להימורים. על רקע המשבר, עזב הנאשם את ביתו ועבר להתגורר אצל אמו. שם פגש בשני מכרים מהעבר, אליהם חבר ויחד ביצעו העבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ביטא צער, בושה וחרטה על מעשיו. כמו כן, שיתף הנאשם כי מזה כשנה שב ליחסים זוגיים עם אשתו, פתח עסק עצמאי בו חווה שביעות רצון. מהתסקיר עולה כי הנאשם פנה לאפיק טיפולי בתחום ההתמכרות להימורים וכיום ממשיך להביע מוטיבציה להיתרם מתהליך טיפול בתחום זה.

9. הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום; שירות המבחן מעריך כי העבירות בוצעו על רקע תקופה משברית בחייו של הנאשם בפן הכלכלי, בחיי הנישואין, חבירה לחברה שולית והתמכרות להימורים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע חרטה כנה ורצון לשקם חייו. באשר לסיכויי השיקום, ציין שירות המבחן כי התרשם שהנאשם מגלה אחריות רבה בתפקידי השונים ונראה כי לאורך חייו הצליח לגלות יציבות על אף אובדן אביו ולחווה הצלחות בתחום הלימודי והתעסוקתי. שירות המבחן התרשם מאדם נעדר עבר פלילי אשר מחזיק בעמדות, ערכים ושיפוט נורמטיביות. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו. באשר לגורמי הסיכון; שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף רגשותיו ונראה כי בוחר בפתרונות שאינם אדפטיביים להתמודדות כאשר חווה מצוקה רגשית או כלכלית. שירות המבחן התרשם כי במצבי לחץ ומצוקה וכן בתנאים של לחץ חברתי, מתקשה הנאשם להפעיל שיקול דעת מעמיק באשר להשלכות תוצאות מעשיו. גורם סיכון נוסף, להערכת שירות המבחן, הוא שהנאשם העמיק התמכרותו להימורים עד כדי משבר חריף בחיי הנישואין והתדרדרות לביצוע עבירות.

10. הערכת שירות המבחן היא כי שילוב הנאשם בטיפול בתחום ההתמכרות להימורים יכול לסייע לו. הנאשם הביע נכונות והסכמה לכך. שירות המבחן הפנה את הנאשם לטיפול במרכז "מיל"ה - תל אביב" המספק מענה טיפולי לגמילה מהתמכרות להימורים. הנאשם התייצב לפגישה ראשונית עם מנהל המרכז ביום 18.12.2022. ביום מתן גזר הדין הנאשם ציין כי הוא כבר נמצא בהליך טיפולי והספיק להגיע למרכז לחמישה מפגשים.

11. נוכח כל האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית. המלצת שירות המבחן היא להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו יעקוב שירות המבחן אחר ההליך הטיפולי במרכז מיל"ה. לצד זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות בעמותת "ויצו", מאסר מותנה והתחייבות.

ראיות לעונש

12. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

13. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו: אישור רפואי - אודות אשתו של הנאשם (ענ/1); אישור מהמוסד לביטוח לאומי - אבחון רפואי - אודות אשתו של הנאשם (ענ/2).

עיקרי טיעוני הצדדים

המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, התחכום והשיטתיות שנלוותה להן. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בשני אירועים ובמעשים שבוצעו בצוותא ומתוך תכנון מוקדם. המאשימה סבורה שהנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי וכי המלצת שירות המבחן הקדימה את זמנה. כך במיוחד, כאשר הנאשם התחיל טיפול ביוזמתו והפסיקו.

לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים. לטעמה, מתחם העונש הולם לכל אחד מהאישומים נע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נוכח האמור, טענה המאשימה כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, בכל אחד מהאישומים, ולגזור עליו 8 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, פיצוי והתחייבות.

המאשימה לא הגישה אסמכתאות לעמדתה.

14. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות גניבה פשוטות, ללא תחכום כאשר סכום הגניבה הסתכם באלפי שקלים בודדים. ב"כ הנאשם עמד על הנסיבות האישיות של הנאשם אשר עמדו ברקע לביצוע העבירה, הנסיבות המשפחתיות הבאות לידי ביטוי במחלת אשתו, המצוקה הכלכלית, העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ושזו הסתבכותו הראשונה. ב"כ הנאשם ציין את נכונות הנאשם להשתלב בהליך שיקומי וטיפולי כעולה מהתסקיר. לדעת ב"כ הנאשם, יש לראות את האירועים כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם הנע בין אי הרשעה ועד למספר בודד של ריצוי מאסר בעבודות שירות. מכל מקום, בנסיבותיו של הנאשם, סבור ב"כ הנאשם, כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה שייקבע לקולא לאור שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם שפורטו לעיל. אף הסניגור לא הגיש אסמכתאות ביחס למדיניות הענישה הנוהגת.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבה בצוותא לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בגין שני אירועים שפורטו בשני אישומים נפרדים.

16. נוכח האמור יש להידרש למחלוקת שבין הצדדים באשר למתחם שיש לקבוע במקרה דנן; האם מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, כעמדת התביעה, או שמא יש לראות בשני האישומים כאירוע אחד ולקבוע מתחם אחד, כעמדת הסניגור.

ריבוי עבירות - אירוע אחד או שני אירועים

17. בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין נקבע כך:

"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

18. בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו, פסקה 5 לחוות דעתה של כבוד השופט ד' ברק ארז) נקבע כי:

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שניתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

19. ראו גם ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.06.2015):

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" על ענייננו מעלה כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. כתבי האישום מתארים תכנית עבריינית שהתרחשה במשך 3 חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי יש מדובר במסכת עבריינית אחת וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייני ברור."

20. במקרה דנן, מדובר בשני מעשי גניבה שבוצעו במועדים שונים. המאשימה מצאה לתאר את המעשים בשני אישומים נפרדים וסבורה שמדובר בשני אירועים נפרדים. במקרה זה, אין דעתי כדעת התביעה. מדובר באירועים שבוצעו באותו המקום - סופר "אושר עד" שבבית שמש, בהפרש של חמישה ימים בלבד זה מזה ובשיטת פעולה ותוכנית עבריינית זהה שבוצעה על ידי אותם דמויות. על כן, לטעמי, נראה שיישום מבחן "הקשר ההדוק" על מקרה זה מוביל למסקנה שיש לראות בשני האישומים כשני מעשים אך כ"אירוע אחד".

הפגיעה בערך המוגן

21. במקרה זה, הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת הגניבה, הוא הגנה ושמירה על קניינו של הפרט, וכפועל יוצא על סדר חברתי תקין.

22. לא פעם עמדה הפסיקה ביחס למשמעות הערך המוגן בעבירות הגניבה. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בדנ"פ 2334/09 פרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

23. הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בצוותא עם שניים משותפיו. האינטרס הטמון במיגור פשיעה ועבריינות מחייב הטלת ענישה מוחשת ובלתי מתפשרת כאשר עבירה מבוצעת על ידי מספר שותפים שחברו יחד כדי לבצע מעשה פלילי. הנאשמים וסעד פעלו בתיאום מלא. חלקו של הנאשם אינו שולי אלא מרכזי באשר הנאשם הוא זה שדחף את העגלה עמוסת המצרכים, בשני המקרים, ביציאה מהסופר, מבלי לשלם על המצרכים.

24. המעשים המתוארים בכתב האישום מלמדים על מעשים שבוצעו בהתאם לתוכנית עבריינית סדורה ומתוכננת מראש, ואין מדובר במעשי גניבה ספונטני, שהרי הנאשמים וסעד הגיעו לסופר אך לשם ביצוע עבירות הגניבה לאחר שנועדו.

25. הנאשם וחבריו לא אמרו די במעשה הגניבה הראשון מיום 14.1.21 אלא חזרו וביצעו, באותו הרכב ועל פי שיטה דומה, מעשה גניבה נוסף כחמישה ימים לאחר מכן, ביום 19.1.21. הנכונות לשוב ולבצע מעשה דומה באותו מקום ובסמיכות זמנים מלמד על תעוזה.

26. נסיבה נוספת שיש לתת עליה את הדעת קשורה לעובדה שמעשי הנאשם וחבריו בוצעו תוך הסחת דעת עובדי הסופר- הן הקופאיות והן השומר ביציאה מהסופר. כמו כן, המעשים בהם הודה הנאשם בוצעו תוך הפעלת מניפולציה ותחכום וזאת, בין היתר, על ידי העברת קבלה מיד ליד הנחזית להראות כקבלה על המצרכים אותם גנבו הנאשם ושותפיו.

27. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לקחת בחשבון גם את העובדה שאין מדובר בגניבת מוצר בודד אלא בגניבת מוצרים ומצרכים רבים בשווי של כ-9,383.70 ₪.

28. עם זאת, יש לזכור שהנאשמים וסעד נתפסו בכף באירוע השני, כך שיש להניח שהמצרכים באירוע מיום 19.1.21 הוחזרו לספר.

מדיניות הענישה הנוהגת

29. מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית לקביעת מתחם העונש ההולם:

א. ת"פ 39653-04-20 (שלום-פ"ת) מדינת ישראל נ' אוסטרומוחוב בית המשפט הרשיע את הנאשם בריבוי עבירות (4 אישומים) של גניבת מוצרים מחנויות שונות בקניונים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. שיווי הרכוש שנגנב היה מעל ל-18,000 ₪. נאשם נעדר עבר פלילי.

ב. ת"פ 35149-12-20 (שלום-קריות) מדינת ישראל נ' שרין עליאן בית המשפט הרשיע את הנאשמת על פי הודאתה בעבירה של גניבה בצוותא, בשווי של 845 ש"ח. בנוסף, הנאשמת ביקשה לצרף תיק ת"פ 58381-02-19 שם

הרשיע אותה בית המשפט על פי הודאתה בביצוע עבירה של גניבה בשווי 4,000 ₪. ביהמ"ש קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית והטיל על הנאשמת 4 חודשי מאסר על תנאי.

ג. ת"פ 62350-07-18 (שלום - ק' גת) מדינת ישראל נ' שי שלומי יפרח - בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירת הגניבה של מוצרי טיפוח בשווי של כ-1,004 ₪ בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. נאשם בעל עבר פלילי.

ד. עפ"ג 17016-02-14 (מרכז-לוד) אברהם אבוקסיס נגד מדינת ישראל בית משפט קמא הרשיע את הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של גניבת בקבוקי בושם בשווי כולל של כ- 5,000 ₪ אשר הוחזרו לבעליהם כאשר המערער נתפס בכף. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל והטיל עלי הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש. נאשם בעל עבר פלילי מכביד.

ה. עפ"ג 62266-06-15 (מרכז-לוד) גריגורייב נ' מדינת ישראל בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בגין גניבת שעון בשווי 24,235 ₪ וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם באופן חלקי, וקבע עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. לנאשם שם עבר פלילי.

ו. ת"פ 28425-02-13 (שלום - פ"ת) מדינת ישראל נ' אלכסנדר דריבין בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירת הגניבה של בושם בשווי של כ-700 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין שירות לתועלת הציבור ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם חודשיים וחצי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נאשם בעל עבר פלילי מכביד.

מתחם הענישה

30. לאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את שני המעשים המתוארים בכתב האישום נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. זאת משום שמדובר בשני מעשים שבוצעו בצוותא תוך תחכום ושיטתיות. אמנם מדובר בעבירות גניבה, אך יש לזכור שהבחינה איננה בחינה טכנית לפי כותרת העבירה, אלא הבחינה היא בחינה מהותית. המעשים המתוארים בכתב האישום קרובים למעשה מרמה שיטתי ואין מדובר בעבירת גניבה פשוטה ובודדת. על כן, לטעמי המתחם במקרה זה צריך להתחיל ממאסר בפועל קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

31. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. עד להסתבכותו הנוכחית, שמר הנאשם על אורח חיים נורמטיבי ויציב. זאת על אף שחווה אובדן אביו בגיל ההתבגרות. לנאשם נסיבות משפחתיות ייחודיות וזאת לנוכח הבעיות הרפואיות מהן סובלת אשתו (נע/1/נע/2).

32. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר חיובי הממליץ על עונש חינוכי שיקומי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא צער וחרטה כנה על ביצוע העבירות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע תקופה משברית שעבר בחייו, הן האיש, הן בפן הכלכלי והן על רקע התמכרותו להימורים. הרושם שהתקבל מתסקיר שירות המבחן הוא שהנאשם מודע לבעיית ההתמכרות להימורים שהתפתחה אצלו. הנאשם פנה ביוזמתו להליך טיפולי, הגם שזנח את ההליך ולא התמיד בהמשך. על פי העולה מהתסקיר כיום הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ונכון להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרות להימורים במרכז מיל"ה. הנאשם החל את הטיפול והתייצב למספר מפגשים. בנוסף, הוצג בפניו אישורים רפואיים באשר למצבה הבריאותי של בת זוגתו של הנאשם

המיקום במתחם או חריגה ממנו

33. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

34. ולא זו בלבד אלא שבמקרה דנא, נוכח הבעת החרטה, העדר עבר פלילי, הנכונות של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, קיומה של מוטיבציה לאורח חיים נורמטיבי ועל מנת לעודד את הנאשם להתמיד בהליך הטיפול שיקומי בבעיית ההתמכרות להימורים, סבורני שיש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש שנקבע לעיל, כך שהעונש המאסר יהיה עונש צופה פני עתיד ולא מאסר בפועל.

גזירת הדין

35. לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות רכוש וזאת בתוך שנתיים מהיום;
- ב. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.23. לא ישולם התשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. פיצוי לסופר אושר עד בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בהתאם לפרטים שתמציא המאשימה. הפיצוי עד ליום 1.5.23. אי עמידה בתשלום הפיצוי תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ד. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו בעמותת "ויצו" בקרית מלאכי על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ה. צו מבחן לתקופה של שנה (12 חודשים). במהלך תקופה זו, הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן ובהליך טיפולי (לגמילה מהתמכרות להימורים) במרכז מיל"ה, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

המזכירות תשלח גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.